

[Risgaard Knudsen.]

meddele, at mit parti ikke kan medvirke til vedtagelse af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Jeg synes nok, at de bemærkninger, der ledsager forslaget til folketingsbeslutning, yderligere bør give anledning til et par bemærkninger, ikke mindst med hensyn til selve arbejdsformen her i tinget. Det vil være meget betænkeligt, såfremt folketinget begynder at pålægge udvalgene, hvornår der skal afgives betænkning over et lovforslag, og ved at læse bemærkningerne til det foreliggende forslag får man også nærmest det indtryk, at forslagsstillerne ikke er bekendt med den arbejdsform, som vi har at holde os til, for så vidt angår folketingsudvalgenes arbejde. Ifølge denne arbejdsform forholder det sig således, at hvis der i et folketingsudvalg ikke kan opnås enighed om, hvornår udvalgsarbejdet bør afsluttes og betænkning afgives, må dette spørgsmål ligesom andre beslutninger i udvalget afgøres ved stemmeflerhed.

Bemærkningerne til forslaget giver i øvrigt også grund til at antage, at forslagsstillerne ikke har været bekendt med det til vejledning for udvalgsarbejde foreliggende skriftlige materiale, der betegnes „Folketingsudvalgenes arbejdsform“. Og det kan der i høj grad være grund til at beklage, for dette skriftlige materiale bør alle tingets medlemmer have kendskab til og ikke mindst de af tingets medlemmer, der indtager formandsposterne i de forskellige udvalg. Jeg synes også nok, der kan være grund til at antage, at formanden for folketingets skatte- og afgiftsudvalg heller ikke selv har været bekendt med dette skriftlige materiale, for havde formanden for det pågældende udvalg haft kendskab til dette materiale, tror jeg i hvert fald ikke, at bemærkningerne til forslaget ville have haft den ordlyd, som tilfældet er.

Bemærkningerne til forslaget bør også give anledning til at erindre forslagsstillerne om, at forhandlingerne i folketingsudvalgene er fortrolige og ikke må refereres hverken til pressen eller her i folketingsalen, og jeg gentager, heller ikke her i folketingsalen. Det er jo det, der er sket gennem bemærkningerne til forslaget. Gennem bemærkningerne til det pågældende forslag er der givet en beskrivelse af udvalgsarbejdets

forløb. Hvorvidt der så er tale om en korrekt beskrivelse, har jeg ikke forudsætning for at udtale mig om.

Og så til allersidst lige den bemærkning, at jeg ser, at forslagsstillerne i bemærkningerne tilkendegiver, at forslaget er fremsat under henvisning til forretningsordenens § 11. Og så den del af bemærkningerne bærer præg af, at forslagsstillerne ikke har været videre omhyggelige med korrekturlæsningen, for et forslag af denne art bør vel fremsættes i henhold til forretningsordenens § 17, stk. 1.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er enig med regeringen og med socialdemokratiet i, at der bør stemmes nej til dette forslag til folketingsbeslutning. Til støtte herfor anfører vi to af hinanden uafhængige argumentationslinjer.

For det første er det således, at det vil indføre dikkedarer og omsvøb her i folketingsarbejdet, hvis vi virkelig skulle have det således, at man når som helst kunne fremture med her i folketinget at fremsætte forslag om, at folketinget som sådant skulle give sine udvalg instruktioner eller henstillinger eller hvad der nu skulle være tale om, af den ene eller anden art. Det vil være at indføre en parlamentarisk praksis, som er aldeles forkert. Vi har aldrig før, såvidt mig bekendt, haft noget, der ligner dette forslag. Det vil være særdeles uheldigt, selv om man ellers skulle være enig i, at forslagsstillerne har gode viljer, hvis man fik indført en sådan praksis. Den vil kunne misbruges til at overbelaste folketinget på en aldeles urimelig måde. Jeg er således et meget langt stykke vej enig i det, hr. Risgaard Knudsen sagde.

Der var et enkelt led i hr. Risgaard Knudsens udtalelser, som jeg synes mindre godt om, og det var, da han talte om fortrolighed i udvalgsarbejdet. Efter vor opfattelse bør man nedbryde denne fortrolighed omkring udvalgsarbejdet lige så langt, som man overhovedet kan komme af sted med det. Der er ingen mening i, at der skal holdes noget hemmeligt for offentligheden. Vi er offentlighedens tjenere, hvad enten vi sidder i udvalg eller andre steder. Selvfølgelig skal vi overholde gældende regler, men vi skal bestemt ikke strække gældende regler og praksis i retning af større fortrolighed. Jo mere det kan mørne, jo mere vi kan få of-